

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser.

(Lovforslag nr. L 21).

Lovforslagets hovedformål er at afhjælpe en konstateret mangel ved den nugældende lov nr. 216 af 10. april 1991.

Denne lov trådte i kraft 1. januar 1992 og iværksatte EF-Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, forkortet EMC. Endvidere indeholder loven bestemmelser om afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser m.v.

I loven bestemmes det således bl.a., at ministeren for kommunikation og turisme kan fastsætte nærmere regler om markedsføring og benyttelse samt afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser fra apparater, der er omfattet af EMC-direktivet.

§ 8 i den gældende lov vedrører tilfælde, hvor forstyrrelser stammer fra apparater, som er taget i brug før lovens ikrafttræden eller i perioden frem til 1. januar 1996 i henhold til de tidligere gældende bestemmelser.

Med den nuværende formulering af loven er der imidlertid ikke hjemmel til at kræve afhjælpning af elektromagnetiske forstyrrelser, der stammer fra apparater, der er markedsført efter de gamle regler og ibrugtaget efter 1. januar 1992, og for hvilke der ikke er fastsat grænseværdier for udstråling.

Der er derfor behov for en præcisering af bestemmelserne i EMC-lovens § 8, således at der også kan stilles krav til apparater, der er ibrugtaget efter 1. januar 1992, selv om der ikke er fastsat grænseværdier for apparaternes elektromagnetiske udstråling. Den nuværende formulering fastsætter kun bestemmelser for apparater, der enten er ibrugtaget før 1. januar 1992 eller markedsført efter de gamle regler, hvor der er fastsat grænseværdier.

Herudover er der foretaget mindre ændringer i § 8, stk. 2, som omhandler forstyrrelsestilfælde, hvor der ikke er fastsat grænseværdier.

Efter den nye formulering skal ejeren eller brugeren i disse tilfælde begrænse de elektromagnetiske forstyrrelser til et acceptabelt niveau.

Endelig fastlægges i stk. 2, at hvis der foreligger EF-harmoniserede EMC-standarder, kan der ikke stilles strengere krav til begrænsning af de elektromagnetiske forstyrrelser, end disse krav foreskriver.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat eller kommuner.

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Trøjborg):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter og om ophævelse af lov om kommunal og amtskommunal støtte til forskerparker.

(Lovforslag nr. L 22).

Forslaget skal ses på baggrund af regeringens bestræbelser på at fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor. Inden for både stat og kommuner er der en række områder, hvor der er store perspektiver i at øge samarbejdet med det private erhvervsliv. Derfor er regeringen indstillet på at finjustere og tilpasse regelgrundlaget, således at man på den ene side kan realisere det samarbejde, der er fornuft og perspektiver i, og på den anden side undgå de faldgruber, der også kan ligge på dette felt.

Der er to elementer i lovforslaget.

Det ene er, at regeringen finder det hensigtsmæssigt, at der indføres en dispensationsbestemmelse i lov nr. 383 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, så kommuner og amtskommuner i visse situationer kan give støtte til enkeltvirksomheder.

Det andet er, at regeringen finder det praktisk, at kommunal støtte til forskerparker kan gives efter de regler, der gælder i lov nr. 383 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Det første element vedrører spørgsmålet om, hvor langt kommunerne kan gå, når det drejer sig om at deltage i erhvervsudviklingsaktiviteter. Jeg finder, at man nåede frem til nogle gode principper med lov nr. 383, men det må ikke forhindre, at vi følger med udviklingen. Jeg